

цата на последния възвива на северъ и на километъръ — два, на изтокъ отъ Абоба, покрай Ири-дере стига близо до с. Клиседжикъ, отъ дето край Памукчи (Ново-Пазарско), Турски-Арнаутъ, Бейли, Невша, Ески-Арнаутларъ границата на баремския катъ съ тинястъ фациесъ достига почти въ права линия до Девня, отъ дето къмъ изтокъ той потъва дълбоко подъ терциернитѣ образувания.

Като граница къмъ изтокъ ние можемъ потегли една линия отъ с. Емирлеръ презъ с. с. Козлуджа, Куртъ-дере до Хасъмъ-дере, отъ дето къмъ северъ баремскитѣ пластове оставатъ по-вечето скрити подъ сарматския миоценски варовикъ и само въ долищата излизатъ.

Последнитѣ афльорменти на барема се виждатъ на нѣколко километра юго-източно отъ Силистра и окончателно потъватъ подъ плиоценскитѣ и плаистоценскитѣ образувания.

Северната граница на баремския катъ отъ алпийския типъ е точно означена съ коритото на р. Дунавъ.

б) Юрски типъ.

1. Неритиченъ фациесъ.

Подъ неритични образувания ние разбираме въ случая всички пластове, които сж се образували презъ баремската епоха въ плитко море или недалеко отъ брѣговетѣ. Но тъй като тия наслаги сж пѣсъчни, или пѣкъ зоогенски, то образуването имъ е станало не само въ плитки, но още и въ немирни води.

Пѣсъчницитѣ, съпровождани отъ глинени или мергелни шисти, които завзиматъ голѣмо разпространение отъ една до другия край на Алпитѣ, както и въ Карпатскитѣ планини, познати сж подъ общото име *Flysch*; въ тѣхъ фосилитѣ сж рѣдкость, а фукоиднитѣ следи сж едни отъ най-обикновенитѣ. Флишкитѣ пѣсъчници не сж навсѣкаде отъ една и сжща възраст; тъй напр. въ Западнитѣ Алпи, тѣ сж най-вече терциерни, а въ Източнитѣ — кредни, познати подъ името виенски пѣсъчници; тѣ слизатъ въ Западнитѣ Карпати до Голтъ (Aptien), когато пѣкъ въ Източ